

imidlertid ikke bestomindre har maattet tillade Underofficersfamilier at bebo trods deres Umyndighed, fordi det ikke var muligt for Underofficerer til en rimelig Pris at skaffe sig Leiligheder i Nærheden af Kasernen. Vi have endvidere i Nødboder Underofficersboliger, som ere i allerhøjeste Grad uheldige. Derfor har Krigsministeren, som omtalt, tidligere forlangt en Bevilling af 94,000 Kr. Krigsministeren har endvidere med stor Styrke baade overfor Finantsudvalget og her i Salen paavist Nødvendigheden af disse Boliger, og det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgtreds (Scavenius) og jeg have ligeledes gjort, hvad vi i den Henseende formaede. Jeg kan i saa Henseende henvise til Finantslovens 2den Behandling forrige Aar. Det undrer mig derfor meget ikke at se denne Bevilling optaget i Aar paa Finantsloven, og det undrer mig saa meget mere, som det er min Overbevisning, at man i Diebliffet nødvendig er henvist til at gjøre alt Muligt ogsaa i denne Henseende for at bevare vore dygtige og nidjære Underofficerer; thi Fristelsen for Underofficersklassen til at søge Erhverv udenfor Armeen er saa stor, at, sørge vi ikke for at bevare de gode Kræfter, som vi have, og som ere bleve tro imod Stillingen, fordi de have Kjærlighed til den Hær, hvori de have tjent deres bedste Aar, saa vil den Tid snart komme, hvor vi maa beklage at have mistet den bedre Del af vort Underofficerskorp.

Krigs- og Marineministeren (Haffner): De Udtalelser, der ere fremkomne ved Forhandlingerne om Finantsloven, have i det Hele ikke givet mig Anledning til at begjære Ordet. Udtalelserne ere med Undtagelse af den sidste, vi hørte, holdte i en saadan Almindelighed, at jeg for den Sags Skyld godt kunde have unbladt ved denne Leilighed at tage Ordet. Da jeg imidlertid nu har begjæret det for at give den ærede sidste Læser nærmere Oplysninger om de Punkter, han har fremdraget, vil jeg dog ikke undlade at henvende et Par Ord til det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgtreds (Th. Nielsen). Det var i Anledning af, hvad der var fremkommet paa Valgtribunerne ved det sidste Valg til Folkethinget, der fandt Sted den 25de April, at det ærede Medlem ansøgte, at Krigsministeren under Forhandlingen om de overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme havde maattet indrømme, fordi det stod i Motivterne til Lovforslaget, at det dreiede sig om langt større Summer end om dem, der indeholdtes i selve Lovforslaget; Ministeren havde maattet indrømme, at det dreiede sig om 70 eller flere Millioner. Naar man citerer Udtalelser af mig, ønsker jeg meget, at man citerer dem korrekt, og om det end ikke er store Summer, der er Spørgsmaal om, er det dog altid usikkert, at man holder sig til de Summer, der netop ere angivne. Jeg har ganske vist udtalt under Forhand-

lingen af det paagjældende Lovforslag, at man var fuldt berettiget til at se hen til, ikke alene hvad der var forlangt i Lovforslaget, men ogsaa til, hvad der var fremsat i Motivterne som nødvendigt til at fuldføre de Foranstaltninger, som Regjeringen ansaa for nødvendige til Landets Forsvar. Naar man vil tage Lovforslaget for sig, vil man der finde opført til Befæstningsanlæg 51,100,000 Kr., og naar dertil lægges, hvad der er anslaaet til extraordinære Foranstaltninger for Flaadens Bedkommende omtrent, saa vidt jeg husker, 12,800,000 Kr., faar man en samlet Sum af 63,900,000 Kr. — Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, undrede sig over, at Krigsbestyrelsen ikke i Aar var fremkomne med Forlangende om Bevilling til Opførelse af Boliger for Underofficerer i Kjøbenhavns Garnison. Naar det ærede Medlem vil kalde tilbage i sin Erindring, hvad der er passeret i denne Sag, tror jeg, at han let maatte kunne komme til den Erkjendelse, at der kan være Grund for Krigsministeren til at undlade at fremkomme med en saadan Forbring i Aar, uagtet Ministeren fuldt vel og lige saa vel som det ærede Medlem indser Nødvendigheden og Nødsnødvendigheden af, at der tilveiebringes en saadan Understøttelse for den Del af Underofficersstanden, som garnisonerer her i Kjøbenhavn. Det var, som det ærede Medlem udtalte, ifjor tredie Gang, at Krigsministeren fremkom med et Forlangende om en Bevilling af 96,000 Kr. til disse Boliger, og for tredie Gang blev dette Forlangende negtet her i Thinget. Man angav forskjellige Grunde for sin Negtelse. Den ene af de væsentligste Grunde var den, at forinden Revisionen af Hærloven var bragt til Ende, og forinden man var kommen til Overbevisning om, hvorledes Garnisoneringsforholdene vilde stille sig, vilde det ikke være rigtigt at anvende Penge til Opførelse af disse Boliger. Den anden Grund, man angav, var den, at Kjøbenhavns Kommune med Hensyn til Indkvarteringsforholdene var langt gunstigere stillet end de Provindskjøbstæder, som havde Garnison, og at det maatte være Regjeringens Opgave at søge at træffe en Overenskomst med Kjøbenhavns Kommune, hvorved den som Bederlag for den Fordel, den nød af Garnisonen, skulde yde et større Bidrag til disse nyttige Foranstaltninger. Med al den Styrke, som stod til min Raadighed, har jeg søgt her at gjøre Thinget forstaaeligt, hvor nødvendigt det var at yde den forlangte Bevilling. Jeg paaviste, under hvilke ugunstige Forhold Underofficersstanden levede her i Kjøbenhavn med Hensyn til Tilveiebringelsen af Boliger for sig, og at der, som det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgtreds (N. P. Jensen) udtalte, burde gjøres, hvad der stod i Krigsbestyrelsens Magt, hvad der stod i Repræsentationens Magt for at holde de gode Kræfter blandt Underofficererne ved Hæren, Underofficererne, som have en streng, ansvarfuld Tjeneste, og hvoraf mange leve under ugunstige